ſegi ommaſt ſeitsmendamaſt aastaſt waene laps, kes woera jures omma leiba piddi tenima, et issa ja emma ollid surnud; ommeti ei sõnud temma omma leiba mitte ilma. Temma leiwa wannemad armastasid tedda sepärraſt ka wägga, et temma olli holekandja ja moistlik, ja tassus jo kolmandamal ja neljandamal aastal neile jälle omma tõga ärra, mis kahhe essimestes aastades temma pärraſt kül piddid kullutama.

Maia tõõd ja näppo tõõd teggi temma ka wisi pärraſt. Kui tüddruko põlwes moisa tõõl olli, kui leris käis, ikka pallus temma ennesele nisugguſt tõõd, kus middagi wois õppida jure. Et temma olli ni terrane keige peäle hakkama, siis andsid moisa ja kirriko Sakſad hea melega temmale õppetuſt. Seddawisi õppis Ewa illusaste õmblema ja kuddoma, ja leri aegus ka pissut kirjotama ja rekkendama; ja et temmal se peäle suur himmo olli, pallus ta ka pärraſt lerikäimiſt pühhapäiwil juhhatamiſt peäle. Se keik satis temmale maese põlwes suurt kasso. Kui Ewa sai omma pissut willo kehranud ja kuddund ärra, siis teggi makso eest tõõd; moisaſt toi Hans tõõd koio ja kirja peäl olli üllewal, kuida Ewa piddi tõõd teggema. Ei olnud temmal tõ tomisse egga ärrawimisega murret ja aia witet ühtegi. Ka külla rahwas, kes ei oskand nenda õmbleda ja kudduda kui temma, pallusid neile tõõd tehha. Keige illusamad ja uhkemad naesterahwa rided Tamma waldas ja ümberkaudo ollid keik aina temma tehtud; ja selle tõga tents temma ni paljo, et keige omma perrele sai takkust ja linnast ja willaſt riet, ja seſt neil ei olnud pudo. Ka Hanso rided teggi Ewa isse. Lapsed piddid ka aitama ja isse tõõd õppima poisid ja tüttarlapsed, seäl jures emma ei teinud suurt wahhet; õppisid paelo punnuma, poli teggema, krasima, kudduma, kehrama, keik mis jäksasid, ja mis läks tarwis. Suwwel kui kartuhwlid ja taimed saiwad mahhatehtud ja istutetud sai iggapääw järrelewadatud, kas umbrohto tousis, mis taimes sai wäljakistud, enne kui jured kaswid tuggewaks. Nenda ei olnud ial kitkumisega